

(Magnetic Fields)

Ja a l'inici de la seva trajectòria Takis va començar a experimentar amb l'aplicació de l'energia i el moviment a l'escultura. «M'interessava portar a l'escultura de ferro una força vivent nova i contínua... El resultat no va ser de cap manera la representació gràfica d'una força, sinó la força en si.» És cèlebre la descripció que va fer de Takis l'artista Marcel Duchamp, que el va anomenar «l'alegre llaurador dels camps magnètics». Aquest extens grup d'escultures que semblen flors cobra vida gràcies als pèndols magnètics que es balancegen damunt seu. L'obra s'exposa per primer cop des dels anys setanta.

Ya en los inicios de su trayectoria Takis empezó a experimentar con el uso de la energía y el movimiento en la escultura. «Me interesaba trasladar a la escultura de hierro una fuerza viva nueva y continua... El resultado no fue en absoluto la representación gráfica de una fuerza, sino la fuerza en sí misma.» Es famosa la descripción que el artista Marcel Duchamp hizo de Takis, a quien llamó «el alegre labrador de los campos magnéticos». Este extenso grupo de esculturas semejantes a flores cobra vida gracias a los péndulos magnéticos que se balancean sobre ellas. La obra se expone por primera vez desde los años setenta.

Early in his career, Takis began experimenting with how to use energy and movement in sculpture. 'What interested me was to put into iron sculpture a new, continuous, and live force... The result was in no way a graphic representation of a force but the force itself'. Artist Marcel Duchamp memorably described Takis as the 'happy ploughman of the magnetic fields'. Here a large grouping of flower-like sculptures are brought to life by the magnetic pendulums that swing overhead. This is the first time it has been displayed since the 1970s.

(Radar)

Takis va estudiar els radars i el magnetisme mogut pel seu desig de comprendre el cosmos. En la seva biografia, titulada *Estafilades* (Talls) i escrita el 1961, explica: «Sempre m'han fascinat els aeròdroms, amb aquells grans radars que giren lentament en cerca d'objectes metàl·lics que planin en l'espai. Com si fossin uns instruments gegantins que enregistren els fenòmens còsmics... Si amb un instrument com el radar fos capaç de captar la música del més enllà... Si aquest objecte fos capaç de captar i transmetre sons quan gira, la meva imaginació hauria vençut.»

Takis estudió los radares y el magnetismo movido por su deseo de comprender el cosmos. En su biografía, titulada *Estafilades* (Tajos) y escrita en 1961, explica: «Siempre me han fascinado los aeródromos, con esos grandes radares que giran despacio en busca de objetos metálicos planeando en el espacio. Como si fueran unos instrumentos gigantescos que graban los fenómenos cósmicos... Si con un instrumento como el radar fuera capaz de captar la música del más allá... Si este objeto fuera capaz de captar y transmitir sonidos al girar, mi imaginación habría vencido.»

Takis's exploration of radar and magnetism were bound up with a desire to understand the cosmos. He explains in his 1961 autobiography *Estafilades* [Slashes]: 'I was always enchanted by aerodromes and their great radars, which turned slowly searching for metallic objects hovering in space. It is as if they were gigantic instruments recording cosmic events...If only with an instrument like radar I could capture the music of the beyond...If this object could capture and transmit sounds as it turned, my imagination would be victorious.'

(Oscillating Parallel Line)

Un potent imant sosté una agulla en suspensió, cosa que evidencia l'eventual superioritat del magnetisme sobre la llei de la gravetat. Takis va declarar: «L'electromagnetisme és una realitat infinita i invisible, una realitat que no pertany solament a la Terra. És còsmic, però pot ser canalitzat. M'agradaria fer-lo visible per poder comunicar la seva existència i donar a conèixer la seva importància; m'agradaria fer visible aquest univers invisible, incolor, asensual i nu que no ens pot irritar els ulls, el sabor ni el sexe. Que és pensament pur, simplement.»

Un potente imán sostiene una aguja en suspensión, lo que pone en evidencia la eventual superioridad del magnetismo sobre la ley de la gravedad. Takis declaró: «El electromagnetismo es algo infinito e invisible, algo que no pertenece solo a la Tierra. Es cósmico, pero puede ser canalizado. Quisiera hacerlo visible para poder comunicar su existencia y dar a conocer su importancia; quisiera hacer visible este universo invisible, incoloro, asensual y desnudo que no nos puede irritar los ojos, el sabor ni el sexo. Que es pensamiento puro, simplemente.»

A powerful magnet holds a needle in suspension, highlighting how magnetism can override the laws of gravity. Takis stated: 'electromagnetism is an infinite, invisible thing, that doesn't belong to earth alone. It is cosmic; but it can be channelled. I would like to render it visible so as to communicate its existence and make its importance known; I would like to make visible this invisible, colourless, non-sensual, naked world which cannot irritate our eye, taste or sex. Which is simply pure thought.'

(Magnetic Wall 9 (Red))

Takis va iniciar la seva sèrie de parets magnètiques el 1961. Darrere de la tela d'aquests quadres d'un sol color, s'hi amaguen uns imants que atreuen els objectes metàl·lics penjats que planen sobre la superfície de la tela. El resultat és l'expansió del quadre, ja que els elements abstractes no estan pintats a la tela, sinó que se sostenen en l'espai sense tocar-la. Takis va afirmar que la seva obra creava una «acció en l'espai», més que la «il·lusió d'espai» que altres artistes havien aconseguit abans seu.

Takis inició su serie de paredes magnéticas en 1961. Detrás del lienzo de estos cuadros de un solo color se ocultan unos imanes. Estos atraen los objetos metálicos colgantes, que planean sobre la superficie del lienzo. El resultado es la expansión del cuadro, pues los elementos abstractos no están pintados en el lienzo, sino que flotan en el espacio por encima del mismo. Takis afirmó que su obra creaba una «acción en el espacio» más que la «ilusión de espacio» que otros artistas habían logrado antes de él.

Takis began his Magnetic Walls series in 1961. Magnets are hidden behind the canvas of these single-colour paintings. Hanging metal objects are attracted to these magnets, hovering just above the canvas surface. The result is an expansion of painting where abstract elements, instead of being painted on the canvas, float in space over it. Takis spoke of his work as creating an 'action in space', rather than the 'illusion of space' that many previous artists had achieved.

Magnetic Ballet

El centre d'aquesta obra l'ocupa un electroimant. La bola i el suro suspesos disposen d'una base metàl·lica que els fa saltar i ballar com a reacció a la càrrega electromagnètica. Takis va assenyalar que «és el moviment real, i no la il·lusió, el que convida a participar l'espectador. Ja no es tracta d'un truc, sinó d'un fet físic en què et veus implicat».

El centro de esta obra lo ocupa un electroimán. La bola y el corcho suspendidos disponen de una base metálica que los hace brincar y bailar como reacción a la carga electromagnética. Takis señaló que «es el movimiento real, y no la ilusión, lo que invita a la participación del espectador. Ya no se trata de un truco, sino de un hecho físico en el que te ves implicado».

Cork, electromagnet, paint, steel, wire and wood
An electromagnet sits at the centre of this work. The suspended ball and cork have metal bases which make them leap and dance in response to the electromagnetic charge. Takis has observed that 'real movement, not illusion, invites spectator participation. It's no longer a trick but a physical fact in which you are involved.'

Télélumière No. 4

Takis va arribar a ser un expert en la manipulació de components electrònics. Cap al 1962 va començar a incorporar en la seva obra rectificadors d'arc de mercuri. Amb la seva brillantor blava, aquestes vàlvules converteixen el corrent elèctric altern (AC) en corrent continu (DC) mitjançant el magnetisme. Abans dels anys setanta se solien fer servir en ferrocarrils elèctrics, subestacions elèctriques i ràdios. Takis concedia a aquestes vàlvules una importància visual més enllà de les seves funcions originals, ja que les feia servir perquè l'espectador fos conscient dels camps energètics que té al voltant.

Takis llegó a ser un experto en la manipulación de componentes electrónicos. Hacia 1962 comenzó a incorporar en su obra rectificadores de arco de mercurio. Con su brillo azul, estas válvulas convierten la corriente eléctrica alterna (AC) en corriente continua (DC) por medio del magnetismo. Antes de los años setenta solían utilizarse en ferrocarriles eléctricos, subestaciones eléctricas y radios. Takis concedía a estas válvulas una importancia visual más allá de sus funciones originales, ya que las utilizaba para que el espectador fuera consciente de los campos energéticos que tiene a su alrededor.

Brass, electromagnet, iron machine parts, light bulbs, paint, string, steel and wood
Takis became expert at manipulating electronic parts. Around 1962, he began to incorporate mercury-arc rectifiers into his work. These glowing blue valves use magnetism to convert alternating electrical current (AC) into direct current (DC). They were commonly used in electric railways, power substations and radios before the 1970s. For Takis, these valves had a visual importance beyond their original functions. He used them to make viewers aware of the energy fields surrounding them.

Black Panel Dials

Als anys seixanta i setanta Takis va treure una bona part del seu material de botigues d'excedents militars que venien subministraments sobrants de la Segona Guerra Mundial. A partir d'indicadors d'avió i plafons d'instruments recuperats, va crear una sèrie de relleus de paret. Aquests plafons mostraven als pilots les forces invisibles que afectaven el seu vol, com ara la velocitat del vent; gràcies a la intervenció de Takis, els ritmes dels plafons esdevenen gairebé una música visual. En l'època que els va fer, instava els revolucionaris polítics i els científics a desenvolupar el que va anomenar una «antitecnologia» que desbaratés les tecnologies dels governs imperants i els mitjans de masses.

Diales, bombillas, metal, pintura, madera

En los años sesenta y setenta Takis obtuvo buena parte de su material de tiendas de excedentes militares que vendían suministros sobrantes de la Segunda Guerra Mundial. A partir de indicadores de avión y paneles de instrumentos recuperados, creó una serie de relieves de pared. Dichos paneles mostraban a los pilotos las fuerzas invisibles que tenían un efecto sobre su vuelo, como la velocidad del viento; gracias a la intervención de Takis, los ritmos de los paneles se traducen casi en una música visual. En la época en que los realizó, apelaba a los revolucionarios políticos y a los científicos a desarrollar lo que denominó una «antitecnología» que desbaratase las tecnologías de los gobiernos imperantes y los medios de masas.

Dials, lightbulbs, metal, paint, wood

In the 1960s and 1970s Takis found many of his materials in military surplus stores selling supplies left over from the Second World War. He created a series of wall reliefs from salvaged aeroplane gauges and instrument panels. These panels showed pilots the invisible forces affecting their flights, such as wind speed. Through Takis's intervention, the rhythms of the panels verge toward visual music. At the time he made them, he was calling for political revolutionaries and scientists to develop what he called 'anti-tech' to disrupt the technologies of ruling governments and mass media.

Fragment de *Takis Unlimited*

Takis va treballar amb Jeremy Fry, inventor i mecenes establert a Londres, per produir d'una manera industrial una edició il·limitada de la seva escultura *Signal*. Així desafiava l'exclusivitat del mercat artístic, oferint obres d'art més assequibles. Els preus dels seus *Signal* il·limitats oscil·laven entre les 10 i les 20 lliures (entre 175 i 350 euros aproximadament).

Takis trabajó con Jeremy Fry, inventor y mecenas establecido en Londres, para producir de forma industrial una edición ilimitada de su escultura *Signal*. Desafiaba así la exclusividad del mercado artístico, al ofrecer obras de arte más asequibles. Los precios de sus *Signal* ilimitados oscilaban entre las 10 y las 20 libras (entre 175 y 350 euros aproximadamente).

Takis worked with the London-based inventor and arts patron Jeremy Fry to mass-produce an unlimited edition of his *Signal* sculpture. Takis aimed to challenge the exclusivity of the art market by offering more affordable artworks. The prices of his unlimited *Signals* ranged from £10 to £20 (equivalent to about £150 to £300 today).

Animal Elements (Insects)

Des de 1955 Takis va produir unes escultures primes i flexibles anomenades *Signals*, les primeres de les quals, com aquesta, semblen receptors de ràdio. Takis va reflexionar sobre la relació que establien amb la comunicació i la connexió. Les considerava «com antenes electròniques, com parallamps... Constituïen un llenguatge jeroglífic modern». Les bases eren de metall forjat o bé, en certs casos, antenes de ràdio elàstiques com les que duïen els jeeps de l'exèrcit nord-americà durant la Segona Guerra Mundial. Els elements dels caps, pel sol fet de dreçar-se en l'aire, esdevenen indicadors de l'espai i la distància còsmics.

A partir 1955 Takis produjo unas esculturas delgadas y flexibles denominadas *Signals*, las primeras de las cuales, como esta, parecen receptores de radio. Takis reflexionó sobre la relación que establecían con la comunicación y la conexión. Las consideraba «como antenas electrónicas, como pararrayos... Constituían un lenguaje jeroglífico moderno». Las bases eran de metal forjado o bien, en ciertos casos, antenas de radio elásticas como las que llevaban los *jeeps* del ejército norteamericano durante la Segunda Guerra Mundial. Los elementos de las cabezas, por el mero hecho de erguirse en el aire, se convierten en indicadores del espacio y la distancia cósmicos.

Bronze, iron, paint, steel
Since 1955 Takis has produced thin, flexible sculptures called *Signals*. Early *Signals*, like this one, resemble radio receivers. Takis has reflected on how they relate to communication and connection. For him they are 'like electronic antenna, like lightning rods... They constituted a modern hieroglyphic language....'
The bases are made from forged metal, or in some cases springy radio antennae typically found on American military Jeeps during the Second World War. The elements at their heads, simply by being raised in the air, become an indicator of cosmic space and distance.

Triple Signal

Signals és el nom d'unes escultures que Takis va fer als anys setanta i que incorporen fragments de bombes de la Guerra Civil grega, recollits als vessants de la vora del seu estudi d'Atenes. Fent servir aquest material, Takis transforma residus bèl·lics en monuments a la bellesa i la contemplació. Com a derivats d'una explosió, els fragments de bomba també indiquen la fascinació de Takis per totes les manifestacions de l'energia, de les subtils a les dràstiques. «De vegades faig esclatar material per augmentar el flux d'energia i observar-ne els efectes.»

Signals es el nombre de unas esculturas que Takis realizó en los años setenta y que incorporan fragmentos de bombas de la Guerra Civil griega, recogidos en las laderas cercanas a su estudio de Atenas. Al utilizar este material, Takis transforma residuos bélicos en monumentos a la belleza y la contemplación. Como derivados de una explosión, los fragmentos de bomba también remiten a la fascinación de Takis por todas las manifestaciones de la energía, de las sutiles a las drásticas. «En ocasiones hago estallar material para incrementar el flujo de energía y observar sus efectos.»

Takis's *Signals* sculptures from the 1970s include bomb fragments from the Greek Civil War. They were gathered from the hillside around his Athens studio. The use of these materials transforms the remnants of war into monuments of beauty and contemplation. Formed by an explosion, the bomb fragments also relate to Takis's fascination with all manifestations of energy, from the subtle to the dramatic. 'Sometimes I explode materials in order to increase the flow of energy and observe the effect.'

En la seva etapa primerenca, el treball de Takis es va inspirar en l'art grec, egipci i ciclàdic: el 1952 va començar a esculpir figures de guix abans d'inclinar-se pel metall fos, forjat i soldat. Durant els anys cinquanta va experimentar amb el contrast de materials i formes. La seva exploració dels contraris es manifesta en les obres que va anomenar *Flowers* i *Idols*, amb un acabat metàl·lic que contrasta amb les seves formes orgàniques. Takis va crear diverses «instal·lacions telemagnètiques» a principis dels seixanta, amb les quals va desafiar les convencions tradicionals de l'escultura fent servir plints, parets i el sostre de la galeria com a punts de subjecció per a les seves obres. Ones d'energia magnètica es desplacen per aquests espais i mantenen els elements individuals en suspensió. Les obres d'aquesta àrea es presenten com en la instal·lació telemagnètica de Takis a la galeria Alexandre Iolas de Nova York, el 1960.

En su etapa temprana, el trabajo de Takis se inspiró en el arte griego, egipcio y cicládico: en 1952 empezó a esculpir figuras de yeso antes de inclinarse por el metal fundido, forjado y soldado. A lo largo de los años cincuenta fue experimentado con el contraste de materiales y formas. Su exploración de los contrarios se hace patente en las obras que denominó *Flowers* y *Idols*, cuyo acabado metálico contrasta con sus formas orgánicas. Takis creó varias «instalaciones telemagnéticas» a comienzos de los sesenta, con las que desafió las convenciones tradicionales de la escultura mediante el uso de plintos, paredes y el techo de la galería como puntos de anclaje para su arte. Ondas de energía magnética se desplazan por esos espacios, manteniendo los elementos individuales en suspensión. Las obras de esta área se presentan como en la instalación telemagnética de Takis en la galería Alexandre Iolas de Nueva York, en 1960.

Takis's early work was inspired by ancient Greek, Egyptian and Cycladic art. He began sculpting figures from plaster in 1952, before learning to cast, forge and weld metal. He experimented with contrasting

materials and forms throughout the 1950s. His exploration of opposites can be seen in works he called *Flowers* and *Idols* whose metallic finish contrasts with their organic forms.

Takis produced various 'telemagnetic installations' in the early 1960s using plinths, walls and the ceiling of the gallery as anchor points for his art. The installations challenged the traditional conventions of sculpture. Waves of magnetic energy move through these spaces, holding the individual elements in suspension. The works in this area have been brought together to resemble Takis's telemagnetic installation at the Alexandre Iola's gallery in New York in 1960.

A l'interior de la Takis Foundation hi ha un espai teatral a l'aire lliure, amb un conjunt de les obres de Takis disposades al voltant d'un gong central. Aquest instrument musical gegant està fet amb la paret oxidada d'un tanc de petroli, de manera que l'energia d'aquest contenidor de combustibles fòssils ha mudat en la d'un instrument per produir sons i ressonàncies que afavoreixen la meditació. L'obra de Takis, inspirada en el budisme zen, remet sovint a la seva contemplació de la connexió de l'individu amb l'univers. «En la més gran solitud percebo la felicitat més gran», va dir.

En el interior de la Takis Foundation se encuentra un espacio teatral al aire libre, con un conjunto de las obras de Takis dispuestas en torno a un gong central. Este instrumento musical gigantesco está hecho con la pared oxidada de un tanque de petróleo, de modo que la energía de este contenedor de combustibles fósiles ha mutado en la de un instrumento para producir sonidos y resonancias que favorecen la meditación. La obra de Takis, inspirada en el budismo zen, remite a menudo a su contemplación de la conexión del individuo con el universo. «En la mayor soledad percibo la mayor felicidad», dijo.

Within the Takis Foundation is an openair theatre space featuring an ensemble of Takis's works arranged around a central Gong. This giant musical instrument is made from the rusted wall of an oil tank. In a shift in energy, this container for fossil fuels is now an instrument for producing meditative and resonant sounds. Inspired by Zen Buddhism, Takis's work often relates to his contemplation of the individual's connection with the universe. 'In the greatest solitude I feel the greatest happiness,' he has said.

Signals: Newsbulletin of the Centre for Advanced Creative Study

Vol. 1, núm. 3 i 4, octubre-novembre de 1964

El número d'octubre-novembre de 1964 de *Signals: Newsbulletin* estava pràcticament del tot dedicat a Takis. Inclouïa poemes «trossejats» de William Burroughs i Brion Gysin, fets amb fragments de textos nous i reciclats, així com un poema visual d'Alan Ansen que tenia la forma d'un electroimant. També hi apareixia el «Manifest magnètic» de Sinclair Beiles, que el mateix poeta havia recitat suspès per uns imants en una performance que Takis va dur a terme el 1960. Aquesta publicació permet fer-se una idea de la xarxa internacional d'amics i col·laboradors amb què Takis va comptar durant els anys seixanta.

Signals: Newsbulletin of the Centre for Advanced Creative Study

Vol. 1, núm. 3 y 4, octubre-noviembre de 1964

El número de octubre-noviembre de 1964 de *Signals: Newsbulletin* se dedicó casi por entero a Takis. Incluía poemas «troceados» de William Burroughs y Brion Gysin, hechos con fragmentos de textos nuevos y reciclados, así como un poema visual de Alan Ansen con la forma de un electroimán. También aparecía el «Manifiesto magnético» de Sinclair Beiles, que este había recitado suspendido por unos imanes en una performance que Takis llevó a cabo en 1960. Esta publicación permite hacerse una idea de la red internacional de amigos y colaboradores con la que Takis contó durante los años sesenta.

*Signals Newsbulletin of the Centre
for Advanced Creative Study*

Vol. 1, Nos. 3 and 4, October–November 1964

The October–November 1964 issue of *Signals Newsbulletin* was mostly dedicated to Takis. It featured 'cut-up' poems by William Burroughs and Brion Gysin made from new and recycled pieces of writing, as well as a visual poem by Alan Ansen shaped like an electromagnet. Sinclair Beiles's 'Magnetic Manifesto' was also included. Beiles had recited this while suspended by magnets in a performance orchestrated by Takis in 1960. The bulletin gives a snapshot of Takis's international network of friends and collaborators during the 1960s.

Signals: Newsbulletin of the Centre for Advanced Creative Study

Vol. 1, núm. 3 i 4, octubre-novembre de 1964

Signals London va ser un espai artístic experimental que devia el seu nom a les escultures *Signal* de Takis. Es va mantenir actiu entre 1964 i 1966 i durant aquest temps va produir una publicació mensual sobre art, poesia, filosofia i ciència. Aquest butlletí divulgava les seves idees entre els artistes d'Europa, els Estats Units i l'Amèrica Llatina, en un entorn que aspirava a fer caure les barreres entre art i ciència.

Signals: Newsbulletin of the Centre for Advanced Creative Study

Vol. 1, núm. 3 y 4, octubre-noviembre de 1964

Signals London fue un espacio artístico experimental que debía su nombre a las esculturas *Signal* de Takis. Se mantuvo activo entre 1964 y 1966 y durante ese tiempo produjo una publicación mensual en torno al arte, la poesía, la filosofía y la ciencia. Dicho boletín propagaba sus ideas entre los artistas de Europa, Estados Unidos y América Latina, en un entorno que aspiraba a derribar las barreras entre arte y ciencia.

*Signals Newsbulletin of the Centre
for Advanced Creative Study*

Vol. 1, Nos. 3 and 4, October–November 1964

Signals London was an experimental artist-run space named after Takis's Signals sculptures. While active, from 1964 to 1966, Signals produced a monthly bulletin. It featured art, poetry, and philosophical and scientific articles. The bulletin circulated ideas among artists in Europe, the United States and Latin America. This network was concerned with breaking boundaries between art and science.

Takis: Magnetic Sculpture and the White Signals

Indica Gallery, Londres, 1966

Catàleg d'exposició

Durant la seva estada a París a finals dels anys cinquanta i principis del seixanta Takis va freqüentar els escriptors que s'allotjaven en una decrepita pensió que anomenaven Hotel Beat; entre els seus hostes hi havia William Burroughs, Brion Gysin, Gregory Corso i Allen Ginsberg. L'obra d'aquests autors va inspirar Takis i el mateix va passar a l'inrevés, ja que li van dedicar poemes i odes. El 1962 Ginsberg va escriure que parlar sobre el cosmos amb Takis l'havia ajudat a veure les forces magnètiques que el sustentaven. «Crèiem que extraient qualsevol estel tot aquest mecanisme vibrant s'escorria una polzada còsmica.»

Durante su estancia en París a finales de los años cincuenta e inicios de los sesenta, Takis frecuentó a los escritores que se alojaban en una decrepita pensión a la que llamaban Hotel Beat, entre cuyos huéspedes se contaban William Burroughs, Brion Gysin, Gregory Corso y Allen Ginsberg. La obra de estos autores inspiró a Takis y lo mismo ocurrió a la inversa, pues le dedicaron poemas y odas. En 1962 Ginsberg escribió que hablar sobre el cosmos con Takis le había ayudado a ver las fuerzas magnéticas que lo sustentaban. «Nos imaginábamos que extrayendo cualquiera de esas estrellas todo aquel mecanismo vibrante se escurría una pulgada cósmica.»

While in Paris in the late 1950s and early 1960s Takis frequently visited writers staying at a run-down boarding house nicknamed the 'Beat Hotel'. Guests included William Burroughs, Brion Gysin, Gregory Corso and Allen Ginsberg. Takis drew inspiration from their work, as they did from his, dedicating poems and odes to him. In 1962, Ginsberg wrote how discussing the cosmos with Takis helped him to see the magnetic forces holding it together: 'We imagined, if you pulled out any one star the whole thrumming mechanism would slip a cosmic inch.'

Takis's studio, King's Road, London

c. 1965

Impressions en paper (còpies d'exposició)

Fotògraf: Guy Brett

Als anys seixanta Takis va treballar entre París i el Regne Unit. Va llogar un apartament a Londres, al King's Road de Chelsea, un barri que es caracteritzava per l'ambient contestatari propi de l'escena del Swinging London. L'activitat artística de Takis es desenvolupava al voltant de la seva taula de treball, on reposaven amb ordre un gran nombre d'eines i instruments elèctrics, tal com mostren aquestes fotografies. Des del petit catre de Takis encaixonat al racó de l'estudi, estava gairebé a l'abast de la mà. Damunt del llit, hi podem distingir el seu *Electro-Magnetic Musical*, de 1966.

Cortesia de l'Arxiu de Guy Brett, Londres

Z74827-9

En los años sesenta Takis trabajó entre París y el Reino Unido. Alquiló un apartamento en Londres, en el King's Road de Chelsea, un barrio que se caracterizaba por el ambiente contestatario propio de la escena del Swinging London. La actividad artística de Takis giraba en torno a su mesa de trabajo, en la que descansaban ordenadamente numerosas herramientas e instrumentos eléctricos, como muestran estas fotografías. Se encontraba casi al alcance de la mano desde el pequeño catre de Takis encajonado en el rincón del estudio. Sobre la cama se distingue su *Electro-Magnetic Musical*, de 1966.

Cortesía del Archivo de Guy Brett, Londres

Z74827-9

In the 1960s, Takis worked between Paris and the UK. He rented a studio apartment in London along King's Road in Chelsea. The neighbourhood was at the heart of 'Swinging London's' antiestablishment scene. At the centre of Takis's artistic life was his workbench. As seen in these photographs, a range of tools and electrical instruments were neatly arranged on the bench. It was little more than arm's length from Takis's tiny bed tucked in the studio's corner. His *Electro-Magnetic Musical* 1966 is visible above the bed.

El 3 de gener de 1969 Takis va retirar la seva obra de l'exposició *The Museum as Seen at the End of the Mechanical Age*, al Museu d'Art Modern de Nova York, on s'exposava sense el seu consentiment. Arran d'aquesta protesta es va formar la Coalició de Treballadors de l'Art (AWC per les seves sigles en anglès). *Documents 1* és una compilació de correspondència, premsa i altres elements relacionat amb la fundació i l'apogeu de l'AWC. Es va publicar per primer cop a mitjans de 1969, quan el grup estava en el punt àlgid de la seva activitat, i va arrencar amb una declaració de Takis.

Copyright 1969 d'AWC

El 3 de enero de 1969 Takis retiró su obra de la exposición *The Museum as Seen at the End of the Mechanical Age*, en el Museo de Arte Moderno de Nueva York, donde se exponía sin su consentimiento. A raíz de esta protesta se formó la Coalición de Trabajadores del Arte (AWC por sus siglas en inglés). *Documents 1* es una recopilación de correspondencia, prensa y otros elementos relacionados con la fundación y el auge de la AWC. Se publicó por primera vez a mediados de 1969, cuando el grupo se encontraba en el apogeo de su actividad, y arrancó con una declaración de Takis.

Copyright 1969 de AWC

On 3 January 1969, Takis removed his work from the exhibition *The Museum as Seen at the End of the Mechanical Age* at the Museum of Modern Art, New York. It was being exhibited there without his consent. This protest led to the formation of the Art Workers' Coalition (AWC). *Documents 1* is a collection of correspondence, press and other items related to the foundation and rise of the AWC. It was first published at the height of the group's activity in mid-1969. It begins with a statement from Takis.

Copyright 1969 by Artworkers Coalition –

Takis, Evidence of the Unseen

Hayden Gallery, Institut Tecnològic de Massachusetts, 1972

Catàleg d'exposició

El 1969 li van atorgar a Takis una beca d'investigació a l'Institut Tecnològic de Massachusetts (MIT per les seves sigles en anglès). Allà, juntament amb el científic Ain Sonin, va treballar en la creació d'una màquina que transforma l'energia de les ones en electricitat. Per al disseny van fer servir una roda de bicicleta en homenatge a l'artista Marcel Duchamp, que presentava objectes quotidians com a obres d'art *readymade*; per exemple, la seva escultura *Roda de bicicleta*, de 1913.

En 1969 le ofrecieron a Takis una beca de investigación en el Instituto Tecnológico de Massachusetts (MIT por sus siglas en inglés). Allí, junto con el científico Ain Sonin, trabajó en la creación de una máquina que transformara la energía de las ondas en electricidad. Para el diseño utilizaron una rueda de bicicleta en homenaje al artista Marcel Duchamp, quien presentaba objetos cotidianos como obras de arte *readymade* (ya hechas), como en el caso de su escultura *Rueda de bicicleta*, de 1913.

Takis was invited to undertake a fellowship at the Massachusetts Institute of Technology (MIT) in 1969. He worked with the scientist Ain Sonin to create a machine which transformed wave energy into electricity. They used a bicycle wheel in their design. This was a tribute to the artist Marcel Duchamp who presented everyday objects as 'readymade' artworks, specifically to his sculpture *Bicycle Wheel* 1913.

Takis va introduir el magnetisme en l'art per al públic el 1960, quan va dur a terme la seva performance *The Impossible: A Man in Space*: mitjançant un sistema d'ímants, va alçar enlaira el poeta Sinclair Beiles, que va recitar el seu poema «Manifest magnètic» flotant en l'espai. En aquell temps, la Unió Soviètica i els Estats Units competien per ser els primers a posar en òrbita una persona, una «cursa espacial» que era l'extensió de la cursa armamentística en què estaven sumides les dues superpotències mundials. La performance de Takis va ser un acte poètic i una crítica a la guerra, a parts iguals.

Takis introdujo el magnetismo en el arte para el público en 1960, cuando llevó a cabo su performance *The Impossible: A Man in Space*: mediante un sistema de imanes, suspendió en el aire al poeta Sinclair Beiles, quien recitó su poema «Manifiesto magnético» flotando en el espacio. Por entonces, la Unión Soviética y los Estados Unidos competían por ser los primeros en poner en órbita a una persona, una «carrera espacial» que era la extensión de la carrera armamentística en la que estaban sumidas las dos superpotencias mundiales. La performance de Takis fue tanto un acto poético como una crítica a la guerra.

Takis publicly introduced magnetism into art in 1960 when he staged the performance *The Impossible: A Man in Space*. He suspended the poet Sinclair Beiles in mid-air through a system of magnets. While floating in space, Beiles recited his poem 'Magnetic Manifesto'. At the time, the Soviet Union and the United States were competing to send the first person into orbit. This 'space race' was an extension of an ongoing arms race between the two global superpowers. Takis's event was both a poetic act and a critique of warfare.

Takis havia patit en primera persona els estralls de la guerra. Durant la Segona Guerra Mundial va participar en el moviment de resistència de la Grècia ocupada, i en la posterior Guerra Civil del seu país va patir persecució política. Fugint d'aquell clima polític asfixiant i amb la intenció de poder desenvolupar la seva carrera, Takis es va traslladar d'Atenes a París el 1954. A finals dels anys cinquanta i principis dels seixanta va viatjar amb regularitat a Londres. La galeria Signals d'aquesta ciutat, gestionada per artistes i imbuïda de l'enfocament artístic de Takis, va rebre aquest nom en homenatge a les escultures de l'autor.

Takis había sufrido en primera persona los desastres de la guerra. Durante la Segunda Guerra Mundial participó en el movimiento de resistencia de la Grecia ocupada, y en la posterior Guerra Civil de su país sufrió persecución política. Huyendo de aquel clima político asfixiante y con la intención de poder desarrollar su carrera, Takis se trasladó de Atenas a París en 1954. A finales de los años cincuenta e inicios de los sesenta viajó con regularidad a Londres. La galería Signals de esta ciudad, gestionada por artistas e imbuida del enfoque artístico de Takis, recibió este nombre en homenaje a las esculturas del autor.

Takis had experienced the devastation of war first-hand. During the Second World War he was active in the Resistance in occupied Greece, and faced political persecution during the Greek Civil War that followed. To escape this stifling political climate and pursue his artistic career Takis moved from Athens to Paris in 1954. He travelled regularly to London in the late 1950s and early 1960s. The artist-run gallery Signals London was named as a tribute to Takis's sculpture, and inspired by his approach to art.

El 1968 Takis va ser un dels primers becaris visitants del Centre d'Estudis Visuals Avançats, a l'Institut Tecnològic de Massachusetts (Estats Units), on va continuar creant obres que utilitzaven l'electromagnetisme. També va desenvolupar obres que empraven energies renovables, en col·laboració amb científics i enginyers, uns companys que Takis descrivia com a «poetes» i «creadors». La seva residència va donar com a resultat un dispositiu patentat que transformava corrents d'aigua en electricitat. En el seu interès a democratitzar l'art, va col·laborar també amb enginyers de Londres per produir d'una manera industrial edicions assequibles de les seves escultures.

En 1968 Takis fue uno de los primeros becarios visitantes del Centro de Estudios Visuales Avanzados, en el Instituto Tecnológico de Massachusetts (Estados Unidos), donde siguió creando obras que utilizaban el electromagnetismo. También desarrolló obras que empleaban energías renovables, en colaboración con científicos e ingenieros, unos compañeros a los que Takis describía como «poetas» y «creadores». Su residencia dio como resultado un dispositivo patentado que transformaba corrientes de agua en electricidad. En su empeño de democratizar el arte, colaboró también con ingenieros de Londres para producir de forma industrial ediciones asequibles de sus esculturas.

In 1968, he was one of the first visiting fellows at the Center for Advanced Visual Studies at the Massachusetts Institute of Technology in the United States. There he continued to produce works using electromagnetism. He also developed work harnessing renewable energies in conjunction with scientists and engineers. Takis described these collaborators as 'poets' and 'creators'. His residency resulted in a patented device for transforming water currents into electricity. In an effort to democratise art, he also collaborated with engineers in London to produce affordable, mass-produced editions of his sculptures.

L'activisme social i polític va ocupar un lloc fonamental en la vida i l'obra de Takis. El 1969, quan vivia a Nova York, va retirar literalment la seva obra d'una exposició al Museu d'Art Modern d'aquesta ciutat, que l'estava exposant en contra de la seva voluntat. Arran d'aquesta acció es va crear la Coalició de Treballadors de l'Art, amb què artistes, cineastes, escriptors, crítics i personal de museus defensaven una reforma museística que implicés una política expositora menys exclusivista quant a les artistes dones i els artistes negres.

El activismo social y político ocupó un lugar fundamental en la vida y el trabajo de Takis. En 1969, cuando residía en Nueva York, retiró literalmente su obra de una exposición en el Museo de Arte Moderno de esta ciudad, que la estaba exhibiendo en contra de su voluntad. A raíz de esta acción se formó la Coalición de Trabajadores del Arte, con la que artistas, cineastas, escritores, críticos y personal de museos defendían una reforma museística que implicara una política expositora menos exclusivista respecto a las artistas mujeres y a los artistas negros.

Social and political activism hold a central place in Takis's life and practice. In 1969, while living in New York, Takis physically removed his work from an exhibition at the Museum of Modern Art. It had been exhibited against his wishes. This action led to the formation of the Art Workers' Coalition. It included artists, filmmakers, writers, critics and museum staff. The coalition advocated for museum reform including a less exclusionary exhibition policy in relation to women artists and artists of colour.

